

fører, at naar han sagde, at det var uheldige Udtryk, der desangaaende var blevet brugt i Betænkningen, saa ved jeg ikke, om den ærede Ordfører dermed sigter til det radikale Mindretals Betænkning; for deri er det jo som jeg før fremhævede, saa skarpt som muligt sagt, at det er Tidspunktet alene, hvorom det drejer sig; og forsaavidt den ærede Ordfører søger at kombinere de 3 adskilte Betænkninger og derigennem konstruere de Indvendinger, han fremkom med, synes jeg ærlig talt, at det er en ret besynderlig Fremgangsmaade.

Dernæst skal jeg sige til den højtærede Minister, at naar han betegner det som en Halvhed, dette, at Bestemmelserne med Hensyn til Bierhvervenes Afskaffelse først skal træde i Kraft efter to Aars Forløb, kan jeg ikke begribe, at dette skulde være en Halvhed, at man netop ønsker at vise et efter min Mening skyldigt Hensyn overfor de Mænd, der er traadt ind i Tjenesten og har overtaget disse Bierhverv med en fuldgyldig Hjemmel. At vise et saadant Hensyn anser jeg for fornødent og nødvendigt, ogsaa i andre Tilfælde, naar man kommer udenfor Udenrigsministeriet. Ellers ved jeg ikke, hvilken Vej den ærede Ordfører og den højtærede Minister tænker sig at gaa, naar vi naar til den almindelige Revision af dette Forhold. Dette at betegne en Hensynsfuldhed overfor vedkommende, en skyldig Hensynsfuldhed som en Halvhed forstaaer jeg ikke. Ja, Kritikken maa altsaa gaa i den Retning, at der ikke skulde vises en saadan Hensynsfuldhed; man skulde maaske have ladet disse Bestemmelser træde i Kraft omtrent med det samme, men det kan jeg dog ikke tænke mig er Mening. Men hvis det ikke er Meningen, forstaaer jeg ærlig talt ikke Ræsonnementet.

Til det ærede Medlem Hr. Holstein skal jeg blot sige angaaende det af ham og hans Meningsfæller stillede Underændringsforslag om Nedsættelsen af et Rigsdagsudvalg for udenrigske Anliggender, at naar han gør gældende, at ellers er der ikke Lejlighed til at faa Udenrigsministeren i Tale her i Tinget, saa ved jeg egentlig talt ikke, hvoraf det ærede Medlem drager den Slutning. Der kan dog stilles Interpellationer i dette Ting ligesom i andre Parlater, og hvis det ærede Medlem havde haft Ønsker i saa Henseende, Ønsker om et Eksposé, om nærmere Udtalelser fra Udenrigsministerens Side, vilde han jo ad den Vej have kunnet opnaa det, navnlig da det ærede Medlem sætter saa megen Pris paa, at disse Udtalelser skulde fremkomme her. Jeg maa sige, at jeg for mit Vedkommende føler mig fuldt

tilfredsstillet netop ved de Provinstaler, som det ærede Medlem betegnede de Taler, som den højtærede Minister har holdt i Fredericia og Svendborg. Jeg skal blot tilføje, at det skulde gælde mig, hvis den højtærede Minister vilde holde flere Taler af den Karakter, hvad enten det bliver ude i Provinsen eller her i Tinget eller i Rigsdagen i det hele.

Til det ærede Medlem Hr. Pinstrup skal jeg efter de Udtalelser, der er fremkommet fra flere Sider, navnlig fra det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, indskrænke mig til at bemærke, at naar han siger, at Landbruget burde have haft en betydelig større Repræsentation i Erhvervsraadet, ja, saa har det ærede Medlem maaske Ret deri. Men saa forekommer det mig dobbelt besynderligt, at hans Udtalelse netop gaar ud paa at formindske Landbrugets Repræsentanter i Raadet fra 4 til 3; for i Betænkningen staar der jo, at De samvirkende Husmandsforeninger skulde have to og Landbrugsraadet ligeledes to Repræsentanter, det bliver altsaa 4. Men det ærede Medlem henstiller, at Husmandsforeningerne kun skal have en og Landboforeningerne to Repræsentanter; det bliver altsaa 3, en Indskrænkning fra 4 til 3, samtidig med at det ærede Medlem fremhæver, at Landbruget burde have en større, en fyldigere Repræsentation end den, der overhovedet er Tale om her.

Det ærede Medlem Hr. Fraenkel fremhævede overfor mig angaaende Direktør-Spørgsmaalet, at Centralisation og Decentralisation veksler. Ja, det har det ærede Medlem utvivlsomt Ret i, det er en historisk Kendsgerning. Men Spørgsmaalet er, om Tidspunktet for en saadan Veksling er inde i Øjeblikket, om man nu skulde til at afløse det, han kalder Decentralisation, altsaa Tvedelingen, med det, han kalder for Centralisation, altsaa en Direktørstilling. Det forekommer mig ganske ubegribeligt, naar Motiveringen i 1908 for at komme bort fra Direktøren til Tvedelingen var den, at Forretningernes Mængde i den Grad var vokset Direktøren over Hovedet, at han ikke længere kunde have det fornødne Overblik, ikke længere kunde gøre Fyldest i sin Stilling, at Tidspunktet saa nu, hvor Forholdene i de mellemliggende Aar har udviklet sig saaledes, at Forretningerne igen er i saa umaadelig stærk Vækst, at der egentlig slet ikke kan være Tale om nogen Sammenligning med Forholdene i 1908, skulde være inde til at gaa til Centralisation igen. Nej, jeg vil for dette Punkts Vedkommende gentage, hvad jeg sagde før, at var det i 1908 fornødent at gaa fra Direktørposten over til Tvedelingen, er det dobbelt — jeg